

да гледашъ мома Милкана :
 Тя има братя — петъ мина, —
 ща та, Димитре, убиятъ,
 убиятъ ща та погубятъ“.
 Димитър майка не слуша,
 та стана, стана Димитъръ
 пое си медни кавали, —
 скърши Димитъръ засвири.
 Като го видя Милкана,
 на крака му й станала
 и си Димитра покани
 и на Димитра думаше:
 „Димитре, либе, Димитре,
 я сидни, сидни, Димитре!“
 Димитър с'кавалъ засвири,
 Милкана му пригласяше.
 От де са чули, зачули
 нейни братя, — петъ мина, —
 те при Димитра отишли
 и си на Димитра думаха:
 „Я стани, стани, Димитре,
 ний у дома да идимъ,
 горя да седними —
 горя на чардацитъ,
 вино червено ша пийми,
 ти щешъ с'кавалъ да свиришъ,
 Милкана ша ти приглася!“
 И Димитъръ стана, Димитре,
 та у Милканини отиде,
 горя въ кжщата седнали.
 Никола дума Милкани:
 „Милкано, сестро, по-малка,
 я стани, стани, Милкано,
 та земи бяло бакърче,
 та иди въ хизби дълбоки,
 натоци вино червено“.
 Милкана стана, Милкано,
 зела й бяло бакърче,
 та отиди въ хизби дълбоки
 та нова бъчва пробила,
 натоци вино червено,
 та са назади повърна;
 ляво й око заигра,
 дясна й ржка потръпна, —
 по скоро на вънъ излезе
 и при Димитра отиде.
 Димитър дума Милкани:
 „Милка о, либе, Милкано,